

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia|| Ivridica,|| Sev Ivs Civile Theologicvm,||

Fickler, Johann Baptist

Dilingæ, 1575

VD16 F 976

De Fide Catholica & sanctorum Patrum seu Ecclesiæ Catholicæ Doctorum
placitis non esse disceptandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63414)

**CATHOLICORUM
PARENTVM LIBEROS ETE**
*contra parentes à Fide Catholica deficientes
ultrò citroq; exheredari posse.*

IVSTINIAN. IMP. IN AVTH. VT CVM
de appellat. cognoscitur, &c. §. Si quis de prædictis.

Liberos here-
ticos seu in-
gratos exha-
redari.

SI parentes orthodoxi senserint filium vel li-
beros suos non esse Catholicæ fidei, nec in
sacrosancta Ecclesia communicare, in qua o-
mnes beatissimi Patriarchæ vna conspiratio-
ne & concordia fidem rectissimam prædicant,
& sanctas quatuor Synodos, Nicænam, Con-
stantinopolitanam, Ephesinam primam, &
Chalcedonensem amplecti, seu recitare no-
scentur, licentiam habeant pro hac maxime
causa, ingratos eos & exheredatos in suo scri-
bere testamento. Generalem autem providen-
tiam liberis Catholicis deferentes, iubemus
saluis legibus, quæ iam de alijs hæreticis sunt
prolatæ, vt si quando parentes inuenti fuerint,
cuiuscunq; hæresis furori dediti, amplectentes
insaniam, & ideò ab Ecclesiæ Catholicæ com-
munionem separati: non liceat eis alios hæreses
sibi instituire, nisi liberos orthodoxos, & Ec-
clesiæ Catholicæ communicantes, &c.

Plura videbit
diligens lector
in §. istius
Auth. de ma-
litiâ antiqua-
rum heresum,
quas Neopi-
st: dudum so-
pitas, in scenâ
quasi reuoca-
runt huius æui
tragediæ.

**DE FIDE CATHO-
LICA, ET SANCTORVM PA-
TRVM, seu Ecclesiæ Catholicæ Doctorum placitis
non esse disceptandum.**

MARTIA-

MARTIANVS IMP. IN L. NEMO CLERICUS. C. de summ. Trinir. & fid. Catholic. &c.

Nemo clericus, vel alterius cuiuslibet conditionis de fide Christiana publicè turbis coadunatis tractare conerur in posterum, ex hoc tumultus & perfidia occasionem requirens. Nam & iniuriam facit iudicio reuerendissimæ Synodi, si quis semel iudicata ac rectè disposita reuoluere, & publicè disputare contenderit: cum ea quæ nunc de Christiana fide à Sacerdotibus, qui Chalcedone contuenerunt, per nostra præcepta statuta sunt, iuxta Apostolicas expolitiones & instituta sanctorum Patrum trecentorum decem & octo in Nicæa, & centum quinquaginta in hac regia Vrbe (Constantinopolitana) definita esse noscantur. Nā in contemptores huius legis poena non deerit: quia non solum contra fidem verè expositam veniunt: sed etiam Iudeis & Paganis ex huiusmodi certamine profanant veneranda mysteria. Igitur si clericus erit, qui publicè tractare de religione ausus fuerit, à consortio clericorum remouebitur: si verò militia præditus sit, cingulo spoliabitur. Ceteri autem huius criminis rei, si quidem liberi sint, de hac sacratissima vrbe (Constantinopoli) expellentur, pro vigore iudicario, etiā competentibus supplicijs subiugandi. Si verò serui, seuerissimis animaduersionibus plectendi.

IUSTINIAN. IMP. IN FIN. EDICTI AD Populum Constantinopolitanum, quod misit ad Ioan. II. Pontificem Romanum.

Si

Profana de religione disputatio tumultu ac perfidia parit, & iniuriā facit Concilijs.

De principali iudicio disputare, sacrilegij instar est. Grat. Valent. & Theodos. Imp. in l. 2. C. de crim. sacrileg.

Sequela disputationis de fide Catholica est profanatio mysteriorum Dei.

Poena temere disputantis.

Religionis
catholicæ de-
fertorum pæ-
na æterna.

Hæreticorum
pietas constat
tantū in ver-
bis non in re-
bus.

SI quis post Catholicæ fidei confessionem,
& hæreticorum condemnationem, saluo
manente pio intellectu, de nominibus, vel syl-
labis, vel dictionibus contendens, separat se à
sancta Dei Ecclesia, tanquā non in rebus, sed
in nominibus solis & dictionibus posita no-
bis pierate, talis, vtpotè dissensionibus gaudes,
rationem pro semetipso, & pro deceptis, &
decipiendis ab eo, reddet magno Deo & Sal-
uatori nostro Iesu Christo in die iudicij.

LEO ET ANTHEMIVS IMP. IN L. 29.
(quæ lex in recentioribus ædicionibus habetur in
libris prætermisforum Cod. classe. 1.) de
episcop. & cleric. &c.

Apocrisarij
sunt Mona-
chi, q̄ ceu in-
ternuncij, siue
Legati ab Ab-
bate, vel Mo-
nasterio, vsu
exigente, ad
res necessarias
procurandas
mittuntur.
Hodie plerū-
que, præsertim
in Italia, Pro-
curatores, vel
Syndici ap-
pellantur.

CVrent Monachi apocrisarij (his enim, neq;
alijs, propter solam apocriseon exire non-
nunquam licitum est) qui exhibunt, ne de reli-
gione, vel doctrina disputent, vel conciliabu-
lis præsent, vel turba concitata simpliciorum
animos seducant: scituri, quod si nostræ pieta-
tis statuta neglexerint, legum austeritati sub-
ijcientur.

DE FIDEI CATHO-
LICÆ SYNCERA CONFESIONE
IVSTINIANI IMPERA-
TORIS.

IVSTINIANI SACRATISSIMI IMP. AD
Orientales Ecclesias Edictum in l. 5. C. de summ.
Trinit. & fid. Cath. &c.

Cum